

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 615/2012-54

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. decembra 2012 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. B. K., B., a mal. R. K..., vo veci namietaného porušenia čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 1, 2 a 4 a čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a porušenia ich základných práv podľa čl. 14, čl. 15 ods. 1 a 2, čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 2 čl. 26 ods. 1 a 2, čl. 40, čl. 41 ods. 1 a 4 a čl. 46 ods. 1 v spojitosti s čl. 48 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj namietaného porušenia čl. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práv podľa čl. 2 ods. 1, čl. 6 ods. 1 a čl. 8 ods. 1 v spojitosti s čl. 10, čl. 13, čl. 14 a čl. 17 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a tiež namietaného porušenia čl. 3 ods. 1 a 2, čl. 4, čl. 5, čl. 6 ods. 1 a 2, čl. 7 ods. 1, čl. 16 ods. 1 a 2, čl. 18 ods. 1, čl. 24 ods. 1 a 3 a čl. 35 Dohovoru o právach dieťaťa uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 352/2012-66 z 13. septembra 2012 a postupom, ktorý predchádzal jeho vydaniu, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. B. K. a mal. R. K. o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. novembra 2012 doručená sťažnosť JUDr. B. K. a mal. R. K... (ďalej len „sťažovatelia“), vo veci namietaného porušenia čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 1, 2 a 4 a čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a ich základných práv podľa čl. 14, čl. 15 ods. 1 a 2, čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 2, čl. 26 ods. 1 a 2, čl. 40, čl. 41 ods. 1 a 4 a čl. 46 ods. 1 v spojitosti s čl. 48 ods. 1 a 2 ústavy, ako aj namietaného porušenia čl. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práv podľa čl. 2 ods. 1, čl. 6 ods. 1 a čl. 8 ods. 1 v spojitosti s čl. 10, čl. 13, čl. 14 a čl. 17 dohovoru, a tiež namietaného porušenia čl. 3 ods. 1 a 2, čl. 4, čl. 5, čl. 6 ods. 1 a 2, čl. 7 ods. 1, čl. 16 ods. 1 a 2, čl. 18 ods. 1, čl. 24 ods. 1 a 3 a čl. 35 Dohovoru o právach dieťaťa uznesením ústavného súdu č. k. II. ÚS 352/2012-66 z 13. septembra 2012 (ďalej aj „namietané uznesenie“) a postupom predchádzajúcim jeho vydaniu.

Sťažovatelia v sťažnosti predovšetkým uvádzajú, že ústavný súd sa dopustil porušenia nimi označených ustanovení ústavy, dohovoru a Dohovoru o právach dieťaťa *„protiústavným, zmätočným a účelovým procesným rozhodnutím“*, ktorým odmietol ich sťažnosť z 5. augusta 2012 pre nedostatok právomoci ústavného súdu na jej prerokovanie.

Podľa sťažovateľov bolo namietané uznesenie vydané na základe nesprávneho právneho posúdenia ich sťažnosti *«v dôsledku účelovej deformácie predmetu sťažnosti, ktorý bol presne špecifikovaný nielen v petite sťažnosti, ale aj v jeho odôvodnení v ďalších častiach sťažnosti doručenej Ústavnému súdu SR dňa 07. 08. 2012, účelového nedodržania procesných noriem upravujúcich súdne konanie na Ústavnom súde SR, a zámernej a účelovej aplikácie nesprávneho a nepríslušného ustanovenia zákona o ústavnom súde na skutkový a právny stav tejto sťažnosti v rámci predbežného prerokovania tejto sťažnosti v rámci rozhodovania tohto senátu o podmienkach súdneho konania vo veci tejto sťažnosti:*

- čím došlo v kontexte predmetu súdneho konania o predmetnej sťažnosti k vydaniu účelového a zámerného zmätočného procesného uznesenia Ústavného súdu SR v rozpore

so zákonom o ústavnom súde, Ústavou SR, Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj Dohovorom OSN o právach dieťaťa,

- keď v rámci predbežného prerokovania podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde uvedený senát Ústavného súdu SR preskúmajší na základe § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde predmetnú sťažnosť a rozhodoval o podmienkach súdneho konania vo veci predmetnej sťažnosti, t. j. či predmetnú sťažnosť prijme na ďalšie konanie,

- a predmetnú sťažnosť uvedeným uznesením Ústavného súdu SR zo dňa 13. 09. 2012, č. II. ÚS 352/2012-66 zmätočne, protiprávne (v rozpore so zákonom o ústavnom súde, Občianskym súdnym poriadkom, Ústavou SR, Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd, Dohovorom OSN o právach dieťaťa) a bezdôvodne odmietol pre údajný „nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky“.

Z dôvodu, že procesným rozhodnutím – Uznesením Ústavného súdu SR zo dňa 13. 09. 2012, č. II. ÚS 352/2012-66 vo veci sťažností maloletého dieťaťa sťažovateľa a sťažovateľa zo dňa 05. 08. 2012, podanej v zmysle čl. 127 ods. 1 Ústavy SR a doručenej Ústavnému súdu SR dňa 07. 08. 2012, rozhodol senát Ústavného súdu SR o podmienkach konania, a vzhľadom na to, v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde proti takémuto uzneseniu je prípustná sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy SR.

Z dôvodu, že predbežným prerokovaním predmetnej sťažnosti sa konalo o podmienkach konania, t. j. preskúmavali sa procesné podmienky súdneho konania, ktoré ustanovuje Občiansky súdny poriadok, ako aj procesné podmienky súdneho konania, ktoré ustanovil § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde a na základe § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde v spojitosti s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, čl. 127 ods. 1 Ústavy SR a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je prípustný opravný prostriedok – odvolanie podľa § 204 Občianskeho súdneho poriadku, ktorý sa na základe § 31a zákona o ústavnom súde primerane aplikuje na súdne konanie na Ústavnom súde SR, resp. sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy SR proti procesnému uzneseniu Ústavného súdu SR o podmienkach konania, ktorým bola odmietnutá uvedená sťažnosť z dôvodu údajného „nedostatku právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky“.».

V ďalších častiach sťažnosti sťažovatelia podrobne analyzujú nimi namietané porušenie označených ustanovení ústavy, dohovoru a Dohovoru o právach dieťaťa, ku ktorému malo dôjsť vydaním namietaného uznesenia ústavného súdu.

Vychádzajúc z argumentácie uvedenej v sťažnosti sťažovateľa navrhujú, aby ústavný súd rozhodol nálezom, v ktorom vysloví, že namietaným uznesením a postupom, ktorý predchádzal jeho vydaniu, boli porušené v sťažnosti označené články, ako aj ich práva garantované ústavou, dohovorom a Dohovorom o právach dieťaťa.

Sťažovatelia sa tiež domáhajú, aby im bolo priznané primerané finančné zadostučinenie v sume 55 000 €.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa č. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jeho odmietnutie. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažnosť sťažovateľov smeruje proti uzneseniu ústavného súdu č. k. II. ÚS 352/2012-66 z 13. septembra 2012 a postupu predchádzajúcemu jeho vydaniu, ktorým bola odmietnutá ich sťažnosť pre namietané porušenie čl. 1 ods. 1, čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 14 ods. 1, čl. 15 ods. 1 a 2, čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 2, čl. 40, čl. 41 ods. 1 a 4 a čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 1, čl. 2 ods. 1, čl. 6 ods. 1, čl. 8 ods. 1, čl. 13 a čl. 17 dohovoru, ako aj čl. 3

ods. 1 a 2, čl. 4, čl. 5, čl. 6 ods. 1 a 2, čl. 7 ods. 1, čl. 16 ods. 1 a 2, čl. 18 ods. 1, čl. 24 ods. 1 a 3 a čl. 35 Dohovoru o právach dieťaťa v konaniach vedených Okresným súdom Bratislava V pod sp. zn. 22 P 121/2012, Okresným súdom Vranov nad Topľou pod sp. zn. 9 P 145/2012, Krajským súdom v Bratislave v konaní podľa § 105 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku bez uvedenia spisovej značky a Krajským súdom v Prešove pod sp. zn. 1 CoP 63/2012 pre nedostatok právomoci ústavného súdu na jej prerokovanie.

Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že podanie sťažovateľov je síce formálne označené ako sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, ale z hľadiska obsahu a účelu ide o uplatnenie opravného prostriedku, prostredníctvom ktorého napádajú konkrétne rozhodnutie ústavného súdu (namietané uznesenie, pozn.).

Podľa § 24 zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak

- a) sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené,
- b) ústavný súd v tej istej veci koná,
- c) navrhovateľ sa ním domáha preskúmania rozhodnutia ústavného súdu.

Podľa čl. 133 ústavy proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok. Vzhľadom na túto ústavnú normu zákon vyriešil otázku podávania opravných prostriedkov v konaní pred ústavným súdom tak, že podľa § 24 písm. c) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa ním navrhovateľ domáha preskúmania rozhodnutia ústavného súdu. Ústava teda neumožňuje preskúmanie rozhodnutí senátu ústavného súdu iným senátom ani plénom ústavného súdu, ani iným orgánom verejnej moci.

Jeden zo základných princípov právneho štátu, ktorý je pozitívne zakotvený v čl. 2 ods. 2 ústavy, vyjadruje, že štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti vychádza pri svojej jurisdikcii dôsledne z uvedeného ústavného princípu (ktorý musí rešpektovať každý orgán verejnej moci), a preto z hľadiska medzí, rozsahu a spôsobu môže uplatňovať štátnu moc iba v zákonomom a ústavnom rámci (čl. 2 ods. 2

ústavy), čo sa považuje v podmienkach právneho štátu za *conditio sine qua non* pre akúkoľvek legitímnu činnosť jeho orgánov.

Z obsahu podania sťažovateľov je zrejmé, že ich cieľom je dosiahnuť opätovné prerokovanie ich sťažnosti vo veci, ktorá bola vedená na ústavnom súde pod sp. zn. II. ÚS 352/2012 a o ktorej ústavný súd svojím uznesením z 13. septembra 2012 právoplatne aj rozhodol. Konanie pred ústavným súdom ako nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti (čl. 124 ústavy) je v dôsledku zvolenej podoby špecializovaného a koncentrovaného modelu ústavného súdnictva v Slovenskej republike konaním jednoinštančným a rozhodnutia ústavného súdu sú konečné a záväzné pre všetky orgány verejnej moci, fyzické osoby alebo právnické osoby, ktorých sa týkajú. Právomoci a pôsobnosť, ktoré má ústavný súd ústavou a zákonom o ústavnom súde presne vymedzené, nemôže prekračovať. V nadväznosti na to ústavný súd považuje za potrebné zdôrazniť, že medzi jeho oprávnenia nepatrí rozhodovanie o opravných prostriedkoch vo všeobecnosti „a fortiori“ o opravných prostriedkoch, ktorými sa fyzické osoby alebo právnické osoby domáhajú preskúmania rozhodnutí ústavného súdu, proti ktorým podľa čl. 133 ústavy a podľa § 24 písm. c) zákona o ústavnom súde žiaden opravný prostriedok nie je prípustný. Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľov odmietol pre jej neprípustnosť [§ 24 písm. c) zákona o ústavnom súde].

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti neprichádzalo už do úvahy, aby ústavný súd rozhodoval o ďalších návrhoch sťažovateľov uplatnených v sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. decembra 2012